

Arrest

nr. 241 355 van 24 september 2020
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOUDRY
Rue Georges Attout 56
5004 NAMUR

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 mei 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming van 18 maart 2020.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. BOUDRY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“Bevel om het grondgebied te verlaten – Verzoeker om internationale bescherming
In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer /
mevrouw (1), die verklaart te heten (1),*

naam : K.

voornaam : M.

geboortedatum : 19.02.1994
geboorteplaats : Bërdicë
nationaliteit : Albanië

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 23/07/2019 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2, en op 12/02/2020 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met toepassing van artikel 39/2, §1,1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van deze wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd, inderdaad, betrokkene kwam het land binnen op 17/09/2018 en verblijft nog steeds op het grondgebied, zodat zijn (haar) regelmatig verblijf van 90 dagen overschreden is.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

Aangezien het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, §2, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 6 (zes) dagen.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 6 (zes) dagen."

2. Rechtspleging

2.1. Verwerende partij werd op 27 mei 2020 door de griffiediensten van de Raad in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

2.2. Er werd geen administratief dossier ingediend. Conform artikel 39/59, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden, wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Ontvankelijkheid van het beroep

3.1. De verwerende partij werpt in de nota op dat het beroep laattijdig is. Ze zet haar exceptie uiteen als volgt:

"Het verzoekschrift werd te laat ingediend en is bijgevolg onontvankelijk ratione temporis.

Het verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring is namelijk gericht tegen de beslissing van 18.03.2020 waarbij aan verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker werd gegeven.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 1e lid van de Vreemdelingenwet kan een beroep tot nietigverklaring worden ingesteld met een verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

Artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet:

"De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;”

Uit het dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 20.03.2020 aan de postdiensten werd overhandigd. De beroepstermijn begon dus te lopen op de daarop volgende derde werkdag, nl. 25.03.2020.

Op 25.03.2020 werd de bestreden beslissing dus ter kennis van verzoekende partij gebracht. De dies a quo wordt bij de bepaling van de beroepstermijn niet in rekening gebracht. De verzoekende partij beschikte bijgevolg vanaf 26.03.2020 over dertig dagen om een beroep in te leiden. Het verzoekschrift is evenwel slechts ingediend op 19.05.2020 is bijgevolg laattijdig.”

3.2. Zoals reeds werd vastgesteld onder punt 2, werd het administratief dossier niet ingediend. Het rechtsplegingsdossier laat evenmin toe na te gaan wanneer de bestreden beslissing aan de postdiensten overhandigd werd met het oog op de kennisgeving ervan aan verzoeker.

Bij gebrek aan enig bewijskrachtig gegeven omtrent de datum waarop de kennisgeving, conform artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet en op rechtsgeldige wijze, heeft plaatsgevonden, kan niet worden bepaald wanneer de beroepstermijn is begonnen te lopen en kan evenmin worden vastgesteld dat het beroep laattijdig is.

3.3. De exceptie wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 39/2, 57/6/1 en 74/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 8 van het EVRM. Verzoeker verwijt de verwerende partij ook een kennelijke beoordelingsfout.

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“1. Het recht op respect voor het privé- en gezinsleven. De aanvrager heeft een metgezel en een kind in België wiens beslissing het bestaan niet vermeldt.

2. Het is voor de aanvrager onmogelijk België te verlaten, rekening houdend met de gezondheidsrisico's verbonden aan het Corona-virus en de onmogelijke reizen om terug te keren naar het land van herkomst.

De deadline voor vertrek is onmogelijk te halen. De minister is zich bewust van deze onmogelijkheid bij het nemen van de beslissing. Ze is ook minister van Volksgezondheid.

Het middel is gegrond.”

4.2. Waar verzoeker betoogt dat hij een metgezel en kind heeft in België wiens bestaan niet in de beslissing wordt vermeld, moet erop worden gewezen dat de verwerende partij in haar nota erop heeft gewezen dat ook in hoofde van verzoekers partner en kind een bevel om het grondgebied werd afgeleverd. Verzoekers raadvrouw betwist dit niet ter zitting. Gevraagd naar het belang dat verzoeker meent te hebben bij dit middelonderdeel nu niet wordt betwist dat de bestreden beslissing geen inbreuk betekent op het gezinsleven van verzoeker, die samen met partner en kind gevolg kan geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, worden geen concrete argumenten bijgebracht die blij kunnen geven van enig belang. Zelfs aangenomen dat de bestreden beslissing een motief had moeten bevatten over verzoekers gezinsleven, kan dit in casu dus niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing, omdat niet valt in te zien welke belangenschade hierdoor zou zijn veroorzaakt. Evenmin blijkt dus een schending van artikel 8 van het EVRM.

4.3. Waar verzoeker betoogt dat het voor hem onmogelijk is om de deadline voor vertrek te halen omdat het, gelet op de Corona-pandemie, onmogelijk is om te reizen, moet worden gewezen op artikelen 74/14, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Indien de onderdaan van een derde land een gemotiveerd verzoek indient bij de minister of diens gemachtigde, wordt de termijn, vermeld in het eerste lid, en die is toegekend om het grondgebied te verlaten, verlengd, op grond van het bewijs dat de vrijwillige terugkeer niet kan worden gerealiseerd binnen de toegekende termijn.”

Zelfs aangenomen dat er sprake was van een omstandigheid die een terugkeer binnen de vooropgestelde termijn van 6 dagen in de weg zou kunnen staan, moet worden vastgesteld dat het gaat om een tijdelijk gegeven. Verzoeker kon derhalve gebruik maken van deze mogelijkheid, doch geeft niet aan daartoe een poging te hebben ondernomen. Voorts toont hij niet aan dat er elementen zijn betreffende zijn persoonlijke gezondheidstoestand waarmee de verwerende partij ten onrechte geen rekening zou hebben gehouden.

4.4. Het enig middel, dat geen ruimere draagwijdte heeft dan hetgeen hiervoor werd beoordeeld, kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C.VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS